

ABSTRAKT

Název v češtině: Taneční terapie

Název v angličtině: Dance therapy

Cíle práce: Vymezit dvě nejčastěji používané formy taneční terapie tak, aby byl patrný rozdíl v terapeutickém přístupu každé z nich. Zjistit jaké odborné vzdělání a zázemí nám obě formy taneční terapie nabízí v ČR s porovnáním se situací v zahraničí. Zhodnotit možnosti využití taneční terapie ve fyzioterapii.

Metody: Využití dostupných bibliografických, elektronických a neoficiálních zdrojů jako jsou přednášky a konzultace, semináře.

Výsledky: Obě formy taneční terapie mají společná teoretická východiska a jsou zasazeny do rámce psychoterapie. Liší se od sebe navzájem především strukturou lekce, přístupem a rolí terapeuta, diagnostikou a používáním technik a léčebných prvků. Obě ovšem vycházejí ze stejného předpokladu, že existuje úzké spojení mezi tělesnými a psychickými procesy. Cílené zaměření tance a pohybu blahodárně působí nejenom na psychiku, ale i na pohybový systém jedince. Z pohledu fyzioterapeuta mohu říci, že taneční terapie vede ke zlepšení držení těla, k lepší koordinaci pohybů, k přesnějším cílení pohybů, ke zvýšení svalové síly, k udržení nebo zvýšení kloubních rozsahů, ovlivňuje kardiovaskulární systém a pomáhá rozšiřovat pohybový rejstřík a tělové schéma. To vše v doprovodu pozitivního prožitku, který je motivačním prvkem k další terapii. Tanečně-pohybová terapie navíc nabízí vysokoškolské vzdělání v oboru a to především v Anglii a v USA. V České republice existuje asociace tanečně-pohybové terapie TANter. Obor taneční terapie u nás prozatím není akreditovaný a nemáme možnost vysokoškolského vzdělání v oboru.

Klíčová slova: tanečně-pohybová terapie, taneční terapie primitivní expresí, psychoterapie, fyzioterapie